

Castor Brissons prædiken 3. søndag efter påske

Taler

Castor Brisson
Sognepræst

Dato

22. april 1945

Sted

Herstedøster Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst:**

Johannesevangeliet kapitel 16, vers 16-22

- 1 Der er April-Himmel i mere end een Forstand over denne Tekst. Mørke Skyer, der truer os og stopper for Udsynet, skifter med forjættende Solglimt, der lover os en glædesfyldt Sommer ikke ret langt borte.

- 5 Saaledes er ogsaa Vandrings-Kaarene paa denne Jord for dem, der vil være Jesu Efterfølgere. Der er Tider, hvor vi som Disciplene har hørt Herrens Tale, - Ord som vi ikke fattede, hvorfor Mesteren maatte gentage dem for os Gang paa Gang. Og vi oplevede vel allesammen dette, at Jesus pludselig blev borte for os. Det blev saa mørkt og koldt omkring os. Jeg husker saaledes en Solformørkelse
10 midt paa Dagen i det danske Foraar: Lyset svandt bort, Fuglene standsede deres Sang og søgte deres Reder forskræmte og bange.

- Snart kom Mørket tæt og tungt, som var det pludseligt blevet virkelig Nat. Men blot en liden Stund – saa fløjtede den første Fugl mod det nyfødte Lys, og snart
15 var hele Flokken igen paa Vingerne for at hilse Solen i den gyldne Dag. I disse tunge Besættelsesaar med Krigens Gru og Nødens Nat over Lande og Folk kan det ogsaa hænde, at Herren ligesom kan blive borte for os.

- Larmen fra Verden døver os, saa vi ikke har kunnet høre Herrens Ord. Hadets
20 og Hævnens onde Aander og det tiltagende Nattemørke har forsøgt at slukke Glædens Lys for os, men Herren er trods alt levende og stærk bag Skyen, der blot for en liden Stund, maaske endda paa hans Bud, lader os tilsyneladende ene undervejs.

- 25 Herren siger her i vor Tekst, at den Sorg og Bedrøvelse, der kan komme over os paa forskellig Vis, ikke er et Udslag af Tilfældighedernes Spil, men er en Del af

hans Kærligheds-Plan med os. Som en forstandig Mand engang har sagt, at i Sorgens Mørkekammer fremkalder Herren ofte sit Billede. Der er saa mange
30 Slags negative Sorger, som vi gaar og slaas med uden nogen Sinde at faa Bugt med dem eller Udbytte af dem. Men er din særlige Sorg i nogen Grad bestemt af et Jesus-Forhold, saa kan den i dejligste Forstand blive positiv med stort Udbytte af varig Glæde.

35 For mange Mennesker har det ingen Betydning, om Jesus bliver dem foræret eller frataget. Hjertets Strømspil viser hverken Udslag af Glæde eller Sorg af den Grund. Men standses Ølleverancerne totalt, eller lukkes der af for Gas og Elektricitet, ja, saa ligger der et Hus. Saaledes skærpes Modsætningerne, der ogsaa findes i denne April-Søndags Prædiketekst - Modsætningerne mellem det,
40 som Verden kalder for Sorg og Glæde og det, som Guds Børn glædes og sørges over.

Denne Modsætning maa ikke sløjfes, dette Skel ikke udviskes. Der skal helligt Mod til at holde Modsætningernes Vande aabne. Ikke blot Mod, men helligt
45 Mod, for at ikke Farisæismens Gift skal forkrøble os. Det har altid været en af den levende Menigheds vanskeligste Opgaver samtidig at være i Verden og at være uden for Verden, samtidig at have Kærlighed til den faldne Verden og have fælles Ansvar med den og alligevel frasige sig dens Midler og Maal.

50 Vi har set mange Steder, hvor troende Menneskers Glæder og Sorger havde en Tendens til at blive synonyme med Verdens Glæder og Sorger – der blev Jesus lidt efter lidt skubbet i Baggrunden for tilsidst ganske at forsvinde som livsbestemmende Faktor i Menneskets Tilværelse.

55 Herrens Folk kender vel mere til Sorg end mange andre Mennesker, men deres Trængsel har et særligt Stempel: "I skal være bedrøvede, men eders Bedrøvelse skal blive til Glæde". Disse Herrens Ord bræmmer Sorgens Sky for os med Løfte om Lys forude. Der er en Historie om et indisk Tempel, bygget af en særlig østerlandsk Træsart, der har den Ejendommelighed, at den efter en Regnbyge
60 udsender en stærk Duft viden om. Gennem Taare-Regnen skal vi vel alle, men hvem af os spreder Duft og Friskhed om sig ved at komme gennem Uvejret, som er over os i disse Tider saa fulde af Taarer og Trængsel.

Lad saa Herrens Ord om den liden Stund mærke vore Timer her paa Jorden, saa
65 vor Vandrings-Vej kommer ind i det rette Perspektiv: Blot en liden Stund – det

70 staar skrevet over Sorgernes Skygger, der vil mørkne vor Vej. Livets Klaviatur
har som bekendt ogsaa sine sorte Tangenter, der maa anslaaes og bruges for at
den rette Klangfylde kan fremkomme. Blot en liden Stund – lad os hilse
75 hverandre med disse Ord, naar Glædens Lys synes slukket. Vi ved, at engang skal
Evhedens Sommer sejre over Nattemørke og Angst. Blot en liden Stund – lad
os saa bruge den, mens vi har den, med Tak og Tro i hellig Tjeneste. Blot en
liden Stund – lad os saa i Taagernes Land spejde hver Time paa vor Vagt efter
75 en ny Verdens Morgenrøde, naar Herren vil møde os Ansigt til Ansigt og
skænke os af ufattelig Naade den evige Glæde, som ingen kan tage fra os.

Kilde

Kristeligt Dagblad, Nr. 175, 49. Aarg. 22/4-1945

80 **Kildetype**

Dokumentation i avis, magasin e.l.

Tags

3. søndag efter påske, Danmarks besættelse 1940-1945, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

85 **URI**

<https://www.dansketaler.dk/tale/castor-brissons-praediken-3-sondag-efter-paske>

90

95

100